

Иск, предявен на 16 март 2018 г. — Chrysses Demetriades & Co. и Provident Fund of the Employees of Chrysses Demetriades & Co/Съвет и др.

(Дело T-198/18)

(2018/C 182/30)

Език на производството: английски

Страни

Ищци: Chrysses Demetriades & Co. LLC (Лимасол, Кипър), Provident Fund of the Employees of Chrysses Demetriades & Co LLC (Лимасол) (представители: P. Tridimas, Barrister)

Ответници: Съвет на Европейския съюз, Европейска комисия, Европейска централна банка, Еврогрупа и Европейски съюз

Искания на ищците

Ищците искат от Общия съд:

- да осъди ответниците да платят на ищците сумите, посочени в приложената към исковата молба таблица, ведно с лихви, считано от 26 март 2013 г. до постановяването на решение на Общия съд,
- да осъди ответниците да заплатят съдебните разноски.

При условията на евентуалност ищците искат от Общия съд:

- да установи извъндоговорната отговорност на Европейския съюз и/или на институциите му, ответници по делото,
- да определи процедурата, по която следва да се установят действително претърпените от ищците загуби, и
- да осъди ответниците да заплатят съдебните разноски.

Основания и основни доводи

В подкрепа на иска си ищците излагат четири основания, които по същество са идентични или сходни с тези по дело T-197/18, JV Voscf и др./Съвет и др.

Жалба, подадена на 23 март 2018 г. — VQ/ЕЦБ

(Дело T-203/18)

(2018/C 182/31)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: VQ (представител: G. Cahill, Barrister.)

Ответник: Европейска централна банка

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да отмени съгласно член 263 ДФЕС решение SNC-2016-0026 на Европейската централна банка от 14 март 2018 г.,

- да установи съгласно член 277 ДФЕС, че член 18, параграф 6 от Регламента за ЕНМ ⁽¹⁾ е незаконосъобразен и поради това да отмени посоченото решение, и
- да осъди ЕЦБ да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага три основания.

1. В рамките на първото основание се твърди, че ЕЦБ е нарушила член 18, параграф 1 от Регламента за ЕНМ и член 49, параграф 1 от Хартата за основните права на Европейския съюз като налага административна имуществена санкция на основание на правна уредба, основаваща се на актове на правото на ЕС и на националното право, които нямат директен ефект.
 - Жалбоподателят твърди, че извършеното от него обратно изкупуване на съкровищни акции между 1 януари 2014 г. и 31 декември 2015 г. не следва да се счита за нарушение на членове 77, буква а) и член 78 от Регламент № 575/2013, ⁽²⁾ тъй като до 1 януари 2016 г. предпазният капиталов буфер не е бил в сила и не е бил определен.
 - Доколкото решението на ЕЦБ се основава на правилата относно предпазния капиталов буфер в Директива 2013/36, ⁽³⁾ които до 1 януари 2016 г. не са били задължителни, нито са били в сила, нито пък са били определени, жалбоподателят посочва, че ЕЦБ е наложила административна имуществена санкция при липсата на пряко приложима разпоредба на правото на ЕС и националното право.
 - Ето защо обжалваното решение е в нарушение на член 18, параграф 1 от Регламента за ЕНМ и по-специално на принципа на законност, установен в член 49, параграф 1 от Хартата на основните права.
2. В рамките на второто основание се твърди, че ЕЦБ нарушила член 132, параграф 1, буква б) от Регламент 468/2014, ⁽⁴⁾ тъй като постановява публикуване на административна имуществена санкция, което не е анонимно.
3. В рамките на третото основание се твърди, че член 18, параграф 6 от Регламента за ЕНМ е незаконосъобразен и нарушава член 263, шеста алинея ДФЕС и член 47 от Хартата на основните права, тъй като с него се налага задължението да се публикува административна имуществена санкция, независимо че жалбоподателят възнамерява да обжалва пред Общия съд в срока по член 263, шеста алинея ДФЕС.
 - Посредством въвеждането на разпоредба като член 18, параграф 6 от Регламента за ЕНМ Съветът възможността на жалбоподател, заинтересован да обжалва решението административна имуществена санкция да не бъде публикувана анонимно, да се възползва от двумесечния срок по член 263, шеста алинея ДФЕС.
 - Обжалваната разпоредба дерогира двумесечния срок за подаването на жалба за отмяна и предоставя на ЕЦБ едностранно правомощие да определи момента, в който кредитна институция трябва да подаде жалба.
 - Докато ЕЦБ има правомощието да публикува административната имуществена санкция, съответната кредитна институция трябва да подаде жалба преди решението на ЕЦБ за публикуване на санкцията. Това положение създава необоснована несигурност за кредитната институция, която в крайна сметка може да ограничи нейната възможност да обжалва и нарушава основното ѝ право на ефективни правни средства за защита.

- Ето защо член 18, параграф 6 от Регламента за ЕНМ е в противоречие с член 263, шеста алинея ДФЕС и с член 47 от Хартата за основните права.
- Доколкото ЕЦБ е лишила жалбоподателя от право на ефективни правни средства за защита, обжалваното решение следва да се отмени.

- ⁽¹⁾ Регламент (ЕС) № 1024/2013 на Съвета от 15 октомври 2013 година за възлагане на Европейската централна банка на конкретни задачи относно политиките, свързани с пруденциалния надзор над кредитните институции (ОВ L 287, 2013 г., стр. 63).
- ⁽²⁾ Регламент (ЕС) № 575/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 година относно пруденциалните изисквания за кредитните институции и инвестиционните посредници и за изменение на Регламент (ЕС) № 648/2012 (ОВ L 176, 2013 г., стр. 1).
- ⁽³⁾ Директива 2013/36/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 година относно достъпа до осъществяването на дейност от кредитните институции и относно пруденциалния надзор върху кредитните институции и инвестиционните посредници, за изменение на Директива 2002/87/ЕО и за отмяна на директиви 2006/48/ЕО и 2006/49/ЕО (ОВ L 176, 2013 г., стр. 338).
- ⁽⁴⁾ Регламент (ЕС) № 468/2014 на Европейската централна банка от 16 април 2014 година за създаване на рамката за сътрудничество в единния надзорен механизъм между Европейската централна банка и националните компетентни органи и с определения на национално равнище органи (Рамков регламент за ЕНМ) (ЕЦБ/2014/17) (ОВ L 141, 2014 г., стр. 1).

**Жалба, подадена на 30 март 2018 г. — Piaggio & C./EUIPO — Zhejiang Zhongneng Industry Group
(Мотопеди)**

(Дело T-219/18)

(2018/C 182/32)

Език на жалбата: италиански

Страни

Жалбоподател: Piaggio & C. SpA (Понтедера, Италия) (представител: F. Jacobacci, avvocato)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Zhejiang Zhongneng Industry Group Co. Ltd (Тайчжоу, Китай)

Данни за производството пред EUIPO

Притежател на спорния промишлен дизайн: другата страна в производството пред апелативния състав

Спорен промишлен дизайн: промишлен дизайн на Общността 1 783 655-0002

Обжалвано решение: решение на трети апелативен състав на EUIPO от 19 януари 2018 г. по преписка R 1496/2015-3

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени обжалваното решение,
- да обяви за недействителен регистрирания промишлен дизайн на Общността № 1 783 655-0002, собственост на притежателя, поради всички мотиви, изложени в настоящата жалба,
- да разпорежи ответникът и притежателят да поемат разноските по производството пред апелативния състав съгласно предвиденото в член 190 от Процедурния правилник на Общия съд,
- да осъди EUIPO и евентуалната встъпила страна да заплатят всички съдебни разноски по настоящото производство.